

Postanowienie z dnia 6 sierpnia 1997 r.

II UZ 53/97

Miesięczny termin do wniesienia kasacji (art. 394⁴ KPC) jest terminem ciągłym, a więc kończy się z upływem dnia, który datą odpowiada dniowi doręczenia orzeczenia stronie skarżącej (art. 112 KC), a nie z upływem trzydziestu dni (art. 114 KC.).

Przewodniczący SSN: Maria Tyszel, Sędziowie SN: Andrzej Kijowski (sprawozdawca), Jerzy Kwaśniewski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 6 sierpnia 1997 r. sprawy z wniosku Jerzego P. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w K. o emeryturę, na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku z dnia 3 kwietnia 1997 r. [...]

p o s t a n o w i ł :

o d d a l i ć zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku postanowieniem z dnia 3 kwietnia 1997 r. odrzucił kasację Jerzego P. od wyroku tegoż Sądu z dnia 9 stycznia 1997 r. [...], oddalającego apelację ubezpieczonego od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Koszalinie z dnia 15 października 1996 r. [...], którym to orzeczeniem oddalone zostało odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych-Oddziału w K., odmawiającej zainteresowanemu przyznania prawa do emerytury. W uzasadnieniu powołanego postanowienia Sąd Apelacyjny wskazał, że skargę kasacyjną, nie podpisaną przez siebie ani też przez uprawnionego pełnomocnika, ubezpieczony nadał przesyłką poleconą w Urzędzie Poczтовым K. w dniu 26 marca 1997 r., a więc po upływie miesięcznego terminu wyznaczonego przez art. 393⁴ KPC. Zaskarżony wyrok wraz z uzasadnieniem

ubezpieczony otrzymał bowiem w dniu 24 lutego 1997 r., wobec czego miesięczny termin do wniesienia kasacji upłynął zgodnie z art. 112 KC w dniu 24 marca 1997 r. Uchybienie temu terminowi powoduje odrzucenie kasacji jako niedopuszczalnej (art. 393⁵ KPC), wobec czego bezprzedmiotowe byłoby wzywianie ubezpieczonego do uzupełnienia formalnych braków kasacji przez podpisanie jej ze strony pełnomocnika, dołączenie pełnomocnictwa, wskazanie podstaw kasacyjnych i określenie wartości przedmiotu zaskarżenia.

Na powyższe postanowienie zażalił się ubezpieczony, wnosząc o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i "zobligowanie" Sądu Apelacyjnego do nadania biegu kasacji. W uzasadnieniu zażalenia ubezpieczony podał, że miesiąc ma według prawa cywilnego trzydzieści dni i tak rozumiany termin miesięczny został przy wnoszeniu kasacji dochowany. Natomiast w myśl wyliczeń Sądu Apelacyjnego miesiąc ma dwadzieścia osiem dni, co jest stanowiskiem błędnym, pozostającym w rażącej kolizji z treścią art. 114 KC. Zbieg okoliczności, że luty 1997 r. liczył 28 dni, doprowadził do "lapsusu" Sądu Apelacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne i podlega oddaleniu. Skarżący niesłusznie bowiem powołuje się na przepis art. 114 KC, który dotyczy terminów nie wymagających zachowania ciągłości, np. gdy strony umówiły się o korzystanie z określonej rzeczy przez miesiąc w okresie każdego kwartału. W takiej sytuacji miesiąc "liczy się" zgodnie z wymienionym przepisem "za dni trzydzieści". Tymczasem miesięczny termin na wniesienie kasacji, liczony od dnia doręczenia orzeczenia stronie, która zażądała tego w tygodniowym terminie od ogłoszenia sentencji (art. 393⁴ w związku z art. 369 § 2 KPC), należy do tzw. terminów ciągłych i na podstawie art. 165 § 1 KPC jest obliczany zgodnie z art. 112 KC. Oznacza to, że wspomniany termin miesięczny kończy się z upływem dnia, który datą odpowiada początkowemu dniowi terminu. Innymi słowy, miesięczny termin na zaskarżenie orzeczenia doręczonemu ubezpieczonemu w dniu 24 lutego 1997 r. upłynął w dniu 24 marca 1997 r. Kasacja wniesiona w dniu 26 marca 1997 r. była więc rzeczywiście spóźniona, przy czym fakt, że miesiąc luty ma "tylko" 28 albo - wyjątkowo - 29 dni nie ma w takiej sytuacji żadnej doniosłości prawnej. Natomiast faktycznie na wniesienie kasacji ma skarżący - zależnie od długości danego miesiąca kalendarzowego - nieco mniej albo nieco więcej czasu niż

trzydzieści dni.

Z wyżej podanych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 393¹⁹ w związku z art. 397 § 2 i art. 385 KPC orzekł jak w sentencji.

=====